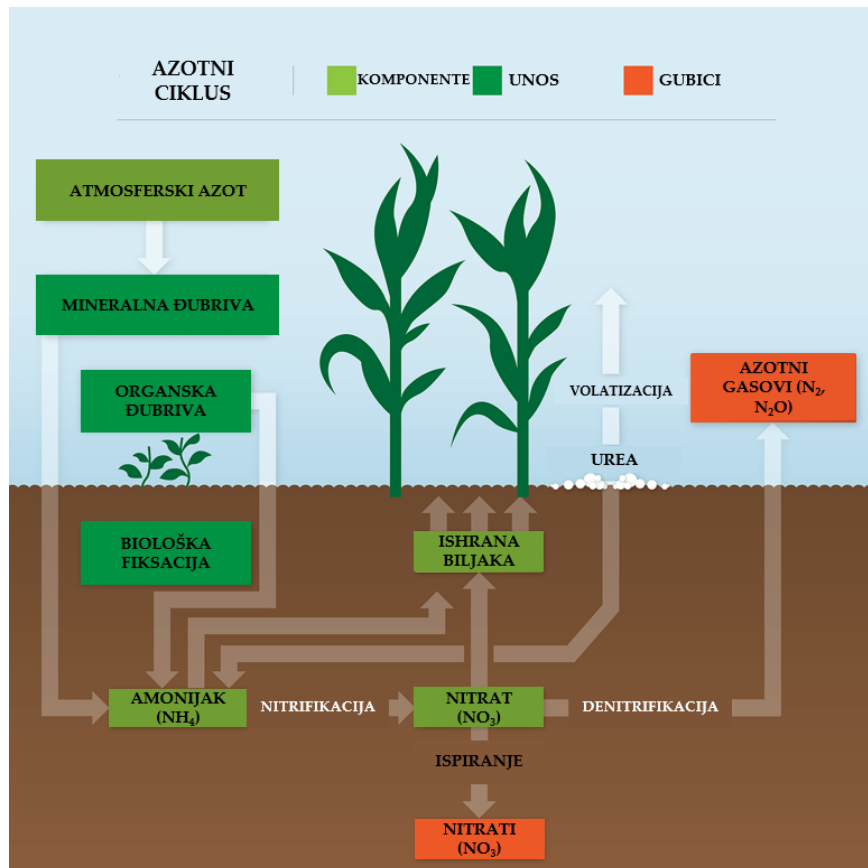

- prethodnog đubrenja;
- vrste preduseva, plodoređa;
- meteoroloških uslova;
- fizičkih osobina zemljišta (pre svega od mehaničkog sastava zemljišta);
- količina hraniva u đubrivu i
- koeficijenta iskorišćenja pojedinih hraniva od strane useva.

Slika 1.13. Šematski prikaz kruženja azota u poljoprivrednom ekosistemu

S obzirom na to da se sadržaj azota u zemljištu razlikuje u odnosu na lokaciju na parceli, nije moguće unapred znati optimalnu primenu da bi se postigli željeni nivoi prinosa za bilo koju godinu ili lokaciju (*Heggenstaller et al., 2019*). Azot iz zemljišta velikim delom potiče od organskih materija koje bakterije razlažu, ulazi u sastav mnogih značajnih jedinjenja za život biljaka, kao što su nukleinske kiseline, proteini, enzimi, hlorofil i dr.

Stopa mineralizacije i imobilizacije zavisi od hemijskog sastava ostatka, tačnije C/N odnosa ostatka. Koeficijent C/N veći od 20 dovodi do imobilizacije zaostalog azota, dok odnos manji od 15 dovodi do mineralizacije organskog azota. Izbor đubriva, vreme primene i način postavljanja đubriva su važni aspekti za minimiziranje gubitaka azota iz zemlje (*Rhezali et al., 2017*).

Ukoliko je primena đubriva neadekvatna, azot se može infiltrirati kroz nezasićeni sloj i tako dospeti do podzemne vode. Nepravilna i povišena upotreba može predstavljati direktan negativni uticaj i visoku kontaminaciju životne sredine, samim